

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

18. ČÍSLO / XXXII. ROČNÍK

24 Kč • 1,00 €

5. KVĚTNA 2024

Z obsahu:

O smutku

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 7. února 2024,
Řím, aula Pavla VI.
- strana 2 -

Svatý Jan z Ávily

Libor Rösner
- strana 4 -

Homilie Mons. Jana
Graubnera při Pochodu
pro život

- strana 6 -

Regina coeli

Josef Overath
- strana 7 -

Matka a Prostřednice

Prof. Dr. Leo Scheffczyk
- strana 8 -

Nanebevstoupení Páně

- strana 9 -

„Polský Šarbel“ -
služebník Boží

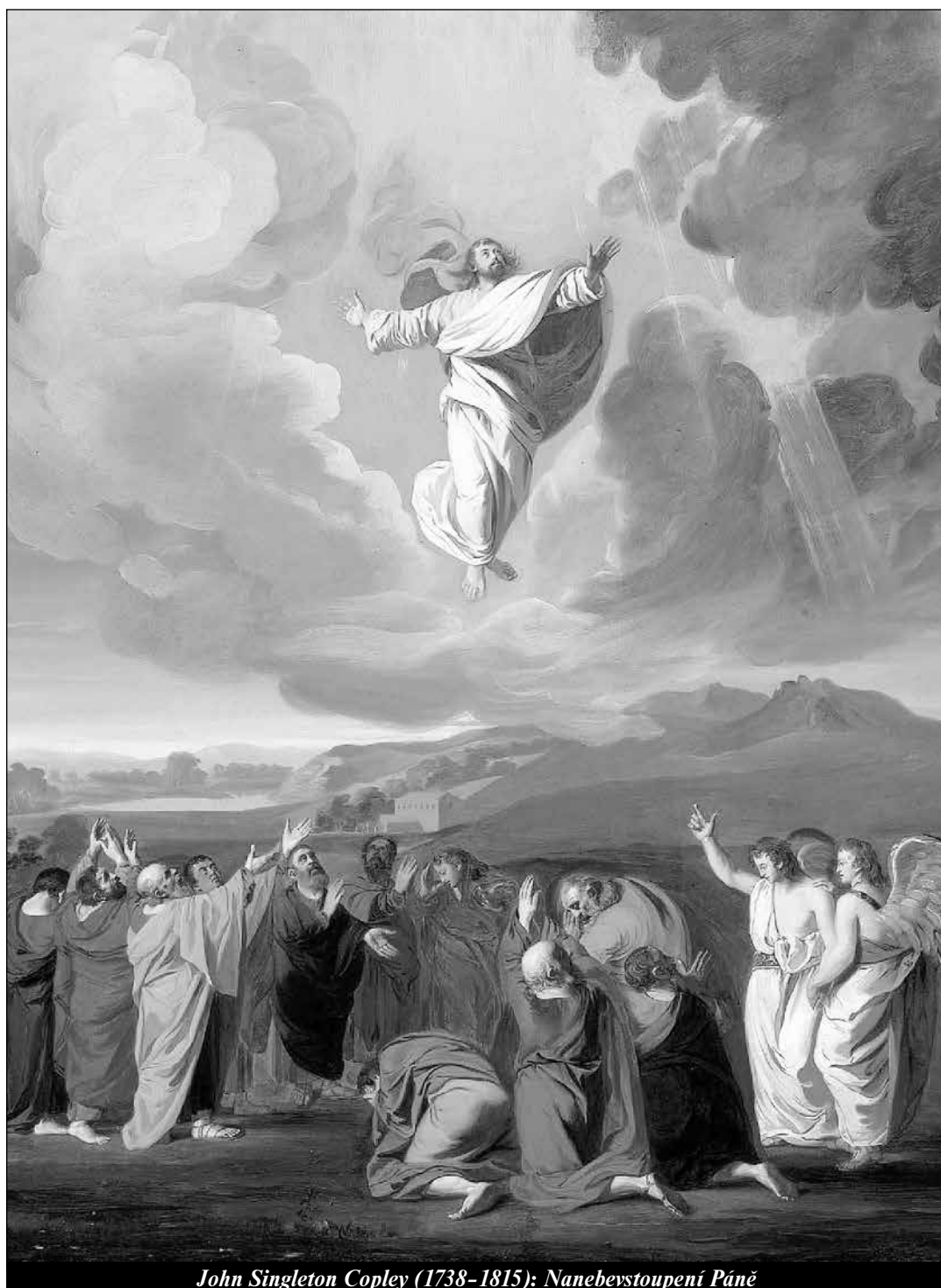
P. Wenanty Katarzyniec
Jan Gaspar
- strana 10 -

Zázraky na přímluvu

P. Wenantýho
- strana 12 -

Heřman Josef (30)

Wilhelm Hünermann
- strana 13 -

John Singleton Copley (1738–1815): Nanebevstoupení Páně

„Polský Šarbel“ – služebník Boží P. Wenanty Katarzyniec

Svatý Maxmilián Kolbe vděčil P. Wenantymu Katarzyniecovi za hodně, dával ho druhým za vzor a skrze jeho přimluvu vyprosil nespočet milostí. Dnes, více než sto let po své smrti, udivuje „Polský Šarbel“ svým mimořádně účinným přimlouváním se z nebe.

„Mám v noviciátu dva světce,“ prohlásoval před sto lety P. Dionizy, novicmistr minoritského kláštera ve Lvově. Jedním z těch dvou, které měl na mysli, byl jistý neobyčejně skromný a pokorný bratr, který do řádu vstoupil nedlouho před dosažením dvaceti let a který třináct let poté zemřel v pověsti svatosti. Kdo je tento služebník Boží, jenž byl za svého života obyčejným řeholníkem a jenž si v současnosti, díky četným zázrakům, které se uskutečnily na jeho přimluvu, vydobyl označení „Nebeského účetního“, po tažmo „Polského Šarbela“?

Józef Katarzyniec, později řádovým jménem Wenanty, přichází na svět v den liturgické památky Panny Marie Růžencové 7. října 1889. Patronka růžence ho pak doprovází od útlého dětství. Zvláštní úcta prokazovaná Panně Marii, odevzdání se jí a také nevšední zalíbení v modlitbě růžence pak determinují celý jeho další život. Józef vyrůstal v chudé, zato však zbožné rodině. Značný vliv na jeho dospělý život měly chvíle strávené při modlitbě v nedaleké dřevěné kapličky sv. Františka z Assisi. Již před svým prvním svatým přijmáním se Józef svěřuje svým blízkým se svým snem stát se knězem. Snaží se být denně na mši svaté a často při ní ministruje. Stále přitom sní o zasvěcené službě Pánu. Protože však vinou chudoby nemůže vstoupit do nižšího semináře, chodí do běžné školy.

Od roku 1904 začíná studovat v učitelském semináři ve Lvově. Je studentem schopným, pracovitým a svědomitým, zároveň poslušným vůči vyučujícím a vychovatelům. Díky svým kromobyčejným schopnostem a nevídané pili dostává velmi příznivé reference. Během té doby se rozhoduje pro vstup do řádu menších bratří sv. Františka. Rodiče ještě činí pokus, aby ho od tohoto rozhodnutí odradili, když před ním předestřou zárnou budoucnost v pedagogickém sboru, avšak Józef jim opáčí: „Peníze nepotřebuji a ve světském zaměstnání bych se zkazil.“ Po ukončení studií v roce 1908 se hlásí u otce provin-

ciála, jenž nového kandidáta charakterizuje těmito slovy: „Jeho skromnost byla do očí bijící, pokora přitažlivá, budil dojem nevinného mládence. Do našeho řádu jsem ho přijal s radostí.“

Horlivý řeholník

Józef zahajuje noviciát ve Lvově. Tam se také seznámí s bratrem Maxmiliánem Kolbem, jenž o něm vydal toto svědectví: „Nezapomenu na skromnost, která vyzařovala z jeho bytosti. Ve světském oblečení, zhruba dvacetiletý, nesmělý, při pohybu vážný, přitom však nijak strojený, v hovoru spíše střídavý [...]; vnitřní pokoj, se kterým neokázale nakládal, ukazoval na to, že nad sebou spolehlivě panuje.“ Novic se s bratrem Maxmiliánem sblížil a později mu bude pomáhat tvořit polská katolická média.

Usilím na cestě řeholníka v sobě Józef rozvíjí poslušnost, chudobu a čistotu. V zápiscích, jež po sobě zanechal, můžeme číst mj. tyto řádky: „Budu se snažit, abych byl stále ozařován sluncem Boží vůle. [...] Denně budu od rána do večera před každou činností říkat: »Pro Tebe to dělám, milovaný Ježíši! Toužím to udělat tak, jak bys to udělal Ty...« I kdybych měl

Služebník Boží P. Wenanty Katarzyniec

umřít, budu se varovat učinit i ten nejmenší hřích. Budu prosit Matku Boží o ochranu před hříchem... Budu se modlit vždy a co možná nejvíce...“

Dne 25. srpna 1908, vybíraje si rádové jméno Wenanty, přijal Józef hábit. Rok nato skládá řeholní sliby. Po zakončení noviciátu vstupuje do Vyššího semináře minoritů v Krakově a zahajuje studia teologie a filosofie. Exceluje, nicméně ani výtečné schopnosti, ani dosahované výsledky v něm nevyvolávají pocity pýchy. Bratr Wenanty přednáší mnoho referátů, zejména o Panně Marii. Nadto celou řadu bohoslovců přivádí do Arcibratrstva adorace Nejsvětější svátosti. Sám, se srdcem hořícím velkou láskou ke Kristu Ježíši, tráví každou volnou chvíli před svatostánkem. Ochotně pomáhá druhým, a když druhé doučuje, nijak se nad nimi nepovyšuje, ale vysvětluje jim vše takovým způsobem, že ti, kdo s ním přicházejí do styku, necítí žádnou újmu na své důstojnosti.

Dne 2. června 1914 přijímá bratr Wenanty kněžské svěcení a je vyslán na své první místo – do farnosti v Czyskách u Lvova. Prezentuje se jako dobrý zpovědník a duchovní vůdce, jakož i skvělý kazatel a vychovatel dětí. Vyznačuje se též mimořádnou eucharistickou úctou, jež nachází svůj výraz v lásce ke mši svaté, v dlouhém setrvání na adoraci Nejsvětější svátosti, modlitbou breviáře před svatostánkem a také v sloužení pobožnosti křížové cesty. Ochotně rovněž navštěvuje nemocné, aniž by přitom hleděl na možnost nakažit se nějakou chorobou.

Rok poté je P. Wenanty povolán zpět do Lvova a pověřen vedením noviců. Zároveň má přednášet filosofii, latinu a řečtinu. Jakožto novicmistr hodně dbá na propagaci řeholní chudoby. Snaží se ji vštípit spolubratrům a vést je k lásce k chudobě vlastním příkladem. Sám tento slib zachovává velmi přísně. Spokojí se s malými porcemi jídla, aby zbylo co nejvíce pro chudé, srocující se před fortanou kláštera.

Přemíra práce se citelně podepisuje na jeho zdraví. V srpnu roku 1917 se na-

kazí španělskou chřipkou a uzdraví se jen s velkými obtížemi. Od té doby to jde se zdravím P. Wenantyho stále více z kopce. V roce 1918 opět těžce onemocní – tuberkulózou, jak zjistil přivolaný lékař. Kvůli tomu musí rezignovat na svůj post novicmistra. V roce 1920 je přemístěn do Kalwarie Paclawské. Poslední měsíce jeho života jsou provázeny bolestným onemocněním a velkým utrpením, které snáší v tichosti a trpělivě. Více než co jiného trápí P. Katarzyniece izolace a nemožnost působit mezi milovanými novici. Nicméně sjednocuje se plně s Boží vůlí. V nemoci a utrpení dozrává jeho svatost. Otec Wenanty umírá 31. března 1921 ve věku 32 let.

„Nejvíce udělám... po smrti“

Před svou smrtí P. Wenanty vyznává: „Vidíte, jak jsem nemocný a jak už nemůžu nic udělat, ale po smrti udělám pro řád hodně.“ Má zde na mysli především vydavatelskou práci, při níž radí P. Maxmiliánovi a popohání ho k její realizaci. Tehdy se zrodila myšlenka tisknout měsíčník „Rycerz Niepokalaniej“ (Rytíř Neposkrvněné). První číslo mělo vyjít v lednu roku 1922, leč nebyly na to žádné prostředky. Kdosi z Maxmiliánova okolí prohodil: „Kdyby byl měsíčník v lednu, byl by to zázrak.“ Otec Maxmilián si vzpomněl na zesnulého P. Wenantyho a prosí ho o přímluvu. Časopis vyjde v plánovaném

termínu! Ne bez důvodu prohlašuje P. Kolbe v prvním čísle P. Katarzyniece patronem „Rytíře“. Právě přímluva P. Wenantyho pomáhá v dalších letech překonat spoustu potíží s vydáváním a shromáždit velké množství finančních prostředků nutných k vydávání měsíčníku. Jeho přímluva se dá vnímat přímo hmatatelně, zvláště při nabytí tiskárny a založení Niepokalanowa. Během prvních let vydávání časopisu se P. Katarzyniec „stará“ především o finanční potřeby. Svatý Maxmilián o něm říká: „Velice pokorný, milující modlitbu a pracovitý. Modlete se k Panně Marii skrze něj.“

Potíže s nalezením práce, koupě automobilu, splácení vysoké půjčky, finanční problémy či závažné nemoci – svědectví mnoha lidí potvrzují, že prakticky neexistuje problém, který by se díky přímluvě služebníka Božího P. Wenantyho nedal vyřešit. Jeví se přitom jako neobyčejně účinný přímluvce, navíc rychlý ve vyslyšení proseb. Nejdůležitější jsou však v tomto směru četné milosti obrácení a uzdravení duše. Platí totiž, že máme hledat hlavně to, co je nad námi (srov. Kol 3,2).

„Ať každý plní své povinnosti“

P. Wenanty ve svých písemných pojednáních i homiliích upozorňuje na smysl a hodnoty křesťanského života, jehož velikost není dána mimořádnými skutky, nýbrž schopností milovat. Svým životem

Z KÁZÁNÍ PAPEŽE SV. LVA VELIKÉHO K SVÁTKU NANEBEVSTOUPENÍ PÁNĚ

Věřící mají proto kolem časných věcí rychle přecházet s vědomím, že v tomto pozemském údolí jsou jen poutníky. I když se jim vemlouvají, nesmějí se u nich lehkomyšlně zdržovat, nýbrž statečně přejít kolem. K takovému postoji nás vybízí apoštol Petr. Podle onoho pověření, které pro pasení Kristových ovcí třikrát přijal skrze trojí vyznání lásky, nás zapísaá: „Milí bratři, protože jste cizinci a hosty na tomto světě, vyzývám vás: nepoddávejte se pozemským žádostem, které bojují proti duši.“

V čím zájmu však bojují pozemské žádosti, ne-li v ďablově?

Nic však není, milování, mocnější proti lsti ďábla než milosrdná dobrotnost a štědrá láska. Ony hříchům buďto zabraňují, nebo nad nimi vítězí.

Ať nás tedy ovládne láska, bez níž žádná ctnost nemá cenu. Pak budeme moci vystoupit za Kristem po stejné cestě lásky, po níž vystoupil on. Jemu buď spolu s Otcem i Duchem Svatým všechna čest a sláva po všechny věky. Amen.

potvrdil, že člověk může a má realizovat své povinnosti tam, kam ho pošle Bůh. „Ne každý může dělat mimořádné věci, ale každý může plnit své povinnosti,“ píše. Otcem Katarzyniecem hlásaná věrnost v malých věcech a také varování se hříchu mají velký význam nejen pro zasvěcené osoby, leč i pro manžele a lidi v jejich zaměstnání.

Po dlouhých letech od Katarzyniecovu skonu učinili minorité, přesvědčení o svatosti jeho života, kroky pro jeho vyzdvižení ke cti oltáře. Přišel s tím ostatně svého času i sám sv. Maxmilián Kolbe. Dne 26. dubna 2016 papež František vyjádřil souhlas ke zveřejnění dekretu o heroičnosti ctností služebníka Božího Wenantyho Katarzyniece – obyčejného neobyčejného řeholníka, o němž sv. Maxmilián napsal: „Neusiloval o mimořádné věci, ale obyčejné (povinnosti) vykonával mimořádným způsobem.“

Z Trwajcie w miłości 2/2023
přeložil -lr-
(Redakčně upraveno)

Wenanty Katarzyniec mezi spolubratry uprostřed první řady

SVĚDECTVÍ

PŘÍBĚH KOMUNITY CENACOLO
Matka Elvíra • K vydání připravil Michele Casella • Z italského přeložila Kateřina Lachmanová

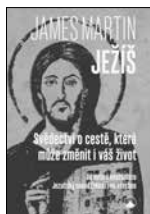
Matka Elvíra (1937–2023) sdílí příběh o založení a životě Komunity Cenacolo, jejímž posláním je pomoci drogově závislým mladým lidem získat svou opravdovou svobodu a zařadit se zpět do života.

Paulinky • Brož., 120x185 mm, 152 stran, 249 Kč

JEŽÍŠ • SVĚDECTVÍ O CESTĚ, KTERÁ MŮŽE ZMĚNIT I VÁŠ ŽIVOT

James Martin • Z angličtiny přeložila Jana Hovorková
Redakce Markéta Protivánková, Kristina Veselá • Odpovědný redaktor Pavel Mareš

Jezuita James Martin vypráví o svém putování po Svaté zemi a originálně přibližuje Ježíše Krista věřícím i hledajícím. Propojuje moderní vědecké poznatky o evangelích a svědectví o své osobní cestě víry, svoji zkušenost s modlitbou a postřehy z četby starých i současných textů, smysl pro humor i životní moudrost.

Karmelitánské nakladatelství ve společnosti KatMedia, s. r. o. • Brož., 130x190 mm, 576 stran, 699 Kč

K ZAMYŠLENÍ

BŮH SI VYBRAL HŘÍŠNÍKA

Pavel Sandtner

Odedávna se mezi bratry táhne spor: ten silnější v mravech a charakteru se povyšuje nad tím slabším. A někdy ten slabší

nakonec, vědom si své slabosti, předejde silnějšího v míře praktické lásky. Nikdo z lidí není dokonalý, každý je zasažen dědičným hříchem. Kniha vznikla jako odpověď na znepokojení nad bolestí, kterou si působí bratři, z nichž jeden se má za zdravého a druhý poznal svou nemoc. Oba potřebují Otce, který je chce znovu přivést domů k sobě a k vzájemnému porozumění.

Stará škola
Brož., 115x165 mm,
120 stran, 200 Kč

SVATÍ A BLAHOŠLAVENÍ

TI NAŠI V NEBI • SVATÍ A BLAHOŠLAVENÍ SE VZTAHEM K NAŠÍ ZEMI: bl. Titus Zeman, bl. Maria Paschalis, bl. Marie Restituta, sv. Edita Steinová, sv. Edmund Kapián, bl. Hroznata

P. Marek Dunda, P. Jindřich Charouz OPraem., Richard Jašš, P. Mieczysław Piotrowski TChr, Helena Šiprová
Editori P. Marek Dunda, Ondřej P. Vaněček, P. Pavel Zahradníček

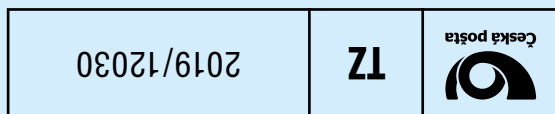
Vyšlo s církevním schválením. Kniha představuje svaté a blahoslovené se vztahem k naší zemi. Máme v nich pozoruhodné vzory víry a mocné přímluvce v nebi. Krátké životopisy jsou doplněny fotografiemi.

A.M.I.M.S. z.s. ve spolupráci s Maticí cyrilometodějskou s. r. o.
Brož., A5, 128 stran, 30 Kč

Objednávky knih – tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803
 Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

Nabídku knih a devocionálií najdete na našich webových stránkách www.maticecm.cz.

779 00 Olomouc
Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.

SVĚTLO – týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Matice cyrilometodějská, spolek, Dolní nám. 24, Olomouc – IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc, Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kmrl, Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz); povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dne 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medžugorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžadáme nezveřejnění příspěvků nevracíme.